

[Boligministeren]

Så hvis Socialdemokratiet havde gjort både sig selv og os alle den glæde, at det havde udformet dette beslutningsforslag sådan, at forslagene »kan« omfatte følgende punkter, havde vi slet ikke haft hele denne diskussion.

Nu »bør« vi gøre det, og det opfatter jeg sådan, at vi nu skal fremsætte et forslag, der bl.a. omfatter muligheden for disse meget omtalte indekslån. Bl.a. Nykredit – man har oven i købet svaret Socialdemokratiet direkte på et spørgsmål herom – konkluderer sin vurdering af, hvad sådan et indekslån betyder, i den skrivelse, man har sendt til Socialdemokratiet, således: »... den foreslåede refinansieringsordning vil kunne give boligejerne en likviditetsletelse, hvor størrelsen og tidsintervallet er bestemt af inflationen«.

Det skal man også lægge mærke til: »er bestemt af inflationen«. Den ønsker vi som bekendt at bekæmpe.

Men så er de sidste linjer nok værd at bemærke. Der står nemlig: »Men der betales dyrt for at opnå en positiv likviditetsvirkning, idet ordningen indebærer en voldsom stigning i nutidsværdi af boligejernes gæld.«

Det er noget af det, vi gerne vil have lov til at overveje: Indebærer dette de konsekvenser, som Nykredit påstår, eller gør det det ikke? Vi vil jo gerne finde frem til de rigtige midler.

Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at hr. Lyketoft siger, at dette forslag skal ses som en hilsen til regeringen. Jeg er altid glad for at få hilsener, især kærlige hilsener, og jeg må jo nok opfatte dette som noget sådant, for jeg er enig med hr. Lyketoft i, at der skal gøres noget.

Men som det vil fremgå af betænkningen, har jeg faktisk inden hr. Lyketofts hilsen også allerede gjort noget. Der er taget initiativ til, at realkreditte, som jo ikke har en helt uvæsentlig rolle på dette område, er gået i gang med at vurdere, hvad det egentlig er for mennesker, der kommer i denne situation, hvad det egentlig er, der gør, at vi i dag står med et voksende antal tvangsauktioner – selv om jeg da også gerne vil benytte lejligheden til at sige, som jeg også gjorde det ved førstebehandlingen, at de slet ikke er af samme størrelsesorden som i 1982. Men enfin, tallene er for høje. Som sagt: Glem nu ikke, at de er væsentligt under, hvad de var i 1982, hvor der, så vidt jeg husker, ikke var nogen, der greb til disse hovsaløsninger, hvad jeg betragter dette forslag som.

Vi vil gerne se, hvad det egentlig er, situationen i realiteten drejer sig om. Det er realkreditte allerede i færd med.

Jeg vil også meget gerne drage en anden gruppe mennesker, som jo ikke er helt uvæsentlig, ind i dette arbejde, nemlig ejendomsformidlerne. Derfor har jeg nedsat en lille, ikke syltekrukke, men arbejdsgruppe. Og jeg kalder det ikke et udvalg; det er en lille arbejdsgruppe af mennesker, som forstår sig på, hvad det her drejer sig om.

Fru Bente Juncker siger: Nå ja, der kan jo gå både vinter og vår, og det er en syltekrukke, osv. Jeg vil gerne bede fru Bente Juncker læse den betænkning. Der står, at de analyser og vurderinger, som denne lille arbejdsgruppe skal finde frem til, forventes tilendebragt inden udgangen af august 1989 med henblik på lovgivningsinitiativer i begyndelsen af det nye folketingsår. Hurtigere – hånden på hjertet – kan ingen mennesker gøre det. Arbejdet er sat i gang.

Jeg er lykkelig over at få alle disse kærlige hilsener fra, hvad der vil vise sig at være et flertal herinde, men jeg kan godt sige, at der allerede er gang i det. Derfor er grunden til, at vi stemmer imod dette forslag, ikke indholdet – for vi vil gerne hjælpe parcelhusejerne – men måden, dette forslag efter min opfattelse pålægger regeringen at gøre det på, idet der står, at vi bør gøre sådan og sådan. Jeg vil gerne finde på mange andre muligheder, og jeg vil ikke bindes til, at disse ting er noget, der skal indgå i det, og det er tilsyneladende det, som et flertal inklusive hr. Glistrup, der tilsyneladende fortolker ordet »bør« som »kan«, nu er i færd med at vedtage.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg har da stor respekt for Realkreditrådet, og jeg synes, det er udmærket, at boligministeren vil lytte til Realkreditrådet, men jeg synes, det lyder beskæmmende, at Boligministeriet ikke selv kan finde ud af, hvad der er galt, og udforme de lovforslag, der er nødvendige for at klare disse problemer.

Jeg tog egentlig ordet for at sige noget til hr. Jørgen Estrup. Jeg synes, det er i orden, at man er imod forslaget, hvis man er det, og så argumenterer for dette synspunkt med politiske begrundelser, men jeg synes ikke, man skal gribe til at kritisere proceduren.